

behorende bij de Verordening zuiveringsheffing Waterschap Hollandse Delta 2010, vastgesteld bij besluit van het Algemeen Bestuur van 26 november 2009

BELEIDSREGELS TEN AANZIEN VAN TOEPASSING T-CORRECTIE

1. Inleiding

Deze beleidsregels worden gehanteerd ten aanzien van (het indienen van een verzoek tot) de correctie van de gemeten vervuilingswaarde bij daarvoor in aanmerking komende bedrijven. Basis voor de correctie is de aantoonbare en te kwantificeren aanwezigheid van niet en/of nauwelijks biologisch afbreekbare stoffen in het door een bedrijf geproduceerde afvalwater.

1.1 Inhoud beleidsregels

In de beleidsregels wordt achtereenvolgens beschreven:

- De wettelijke grondslag voor T-correctie (1.2);
- De achtergrond en doel van de beleidsregels (1.3);
- onder welke voorwaarden de T-correctie toegepast mag worden voor de toepassingsgebieden:
 - niet biologisch gezuiverd afvalwater (2.1);
 - biologisch gezuiverd afvalwater en stortplaatsen (2.2);
 - niet door procesmatig verontreinigd koelwater (2.3);
- de wijze van onderzoek en de te gebruiken analysemethoden (3);
- en de kwaliteitseisen ten aanzien van het onderzoek (4).

1.2. Wettelijke grondslag T-correctie

In het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Uvr) en in de Verordening zuiveringsheffing Waterschap Hollandse Delta 2010, bijlage I onderdeel C berekeningsvoorschriften is aangegeven dat: "indien de CZV-waarde voor ten minste 25 % afkomstig is van biologisch niet- of nagenoeg niet afbreekbare stoffen in het afvalwater, wordt op die waarde een correctie toegepast door deze te vermenigvuldigen met de breuk $(100 - T)/75$, waarbij T is het percentage CZV, afkomstig van biologisch niet- of nagenoeg niet afbreekbare stoffen".

Deze vermenigvuldigingsfactor wordt ook wel de T-correctie of T-factor genoemd en is, op advies van de Unie van Waterschappen, opgenomen in de Verordening zuiveringsheffing Waterschap Hollandse Delta, artikel 9.

Hierin wordt gesteld dat, indien de uitkomst van de methode tot bepaling van het chemisch zuurstofverbruik in belangrijke mate is beïnvloed door biologisch niet- of nagenoeg niet afbreekbare stoffen, wordt op aanvraag van de heffingsplichtige op die uitkomst een correctie toegepast. De T-correctie wordt in Nederland hoofdzakelijk toegepast op CZV-waarden van het effluent van goed werkende biologische zuiveringsinstallaties.

In bepaalde situaties kan de BZV-methode worden toegestaan. De BZV-methode kan nog slechts worden toegelaten voor bepaalde soorten afvalwater; o.a. voor biologisch gezuiverd afvalwater en voor niet door het productieproces verontreinigd koelwater. In de nota van toelichting op het Uitvoeringsbesluit wordt uiteengezet dat met betrekking tot de bepaling van het zuurstofverbruik langs chemische weg (CZV) voor industrieel afvalwater de voorkeur verdient boven die langs biochemische (BZV) aangezien bij de BZV-methode van analyse de kans op afwijkingen – en dus op een onzuivere uitkomst – zeker bij ongezuiverd afvalwater te groot is.

1.3 Achtergrond en doel beleidsregels

Incidenteel worden bij het Waterschap Hollandse Delta verzoeken ingediend voor de toepassing van de T-correctie. In een aantal gevallen wordt er ook verzocht om de T-correctie toe te passen op ongezuiverd afvalwater. Het vaststellen van duidelijke beleidslijnen met betrekking tot de aanvraagprocedure, toepassingsmethodiek en voorschriften ter bepaling van de correctiefactor wordt aanbevolen door de Unie van Waterschappen.

Bij verzoeken om toepassing van de T-correctie dient duidelijkheid te bestaan over een juiste aanvraagprocedure, methodiek en werkwijze ter vaststelling van de correctiefactor. Deze beleidsregels beschrijven de wijze waarop een aanvraag voor correctie ingediend dient te worden met het bijbehorende onderzoeksvoorstel. Na goedkeuring van het onderzoeksvoorstel door het waterschap mag het onderzoek worden uitgevoerd. Op basis van de resultaten van het onderzoek wordt door het waterschap door middel van een beschikking al dan niet toestemming gegeven om de T-correctie te mogen toepassen op de specifieke stoffen of op de gehele afvalwaterstroom. De toestemming is afhankelijk van het percentage T (<25%) en de uitkomst(en) van het onderzoek.

Eventueel verkregen toestemming naar aanleiding van deze beleidsregel is zolang geldig als in de verleende beschikking wordt aangegeven. De mogelijkheid bestaat dat, na evaluatie, de beleidsregel in de toekomst bijgesteld worden naar aanleiding van de verkregen ervaringen.

2 Toepassingsgebieden

De T-correctie is mogelijk toepasbaar op een aantal verschillende afvalwaterstromen. Zo is het mogelijk de T-correctie toe te passen op niet biologisch gezuiverd afvalwater, biologisch gezuiverd afvalwater en afvalwater afkomstig van stortplaatsen en op niet procesmatig verontreinigd koelwater. Voor elk toepassingsgebied wordt omschreven welke gegevens het onderzoeksvoorstel dient te bevatten.

2.1 Toepassingsgebied niet biologisch gezuiverd afvalwater

Onder niet biologisch gezuiverd afvalwater kunnen de volgende afvalwaterstromen worden verstaan: "ruw" ongezuiverd afvalwater, fysisch/chemisch gezuiverd afvalwater en opgepompt grondwater afkomstig van bronneringen en grondwatersaneringen.

De T-correctie voor ongezuiverd afvalwater wordt alleen toegestaan op basis van de stoffenbenadering. Een BZV-benadering op de gehele afvalwaterstroom wordt door het waterschap niet toegestaan vanwege de te grote kans op afwijkingen in de analyseresultaten. Deze afwijkingen ontstaan onder andere door de wisselende samenstelling van het afvalwater, de aanwezigheid van giftige stoffen en de onnauwkeurigheid van de bestaande analysemethodiek(en).

Normaliter is bij de heffingsplichtige bekend of mag bekend worden verondersteld welke stoffen in het afvalwater geraken. Op basis van analyses (biodegeneratieproef, zie 3.3) en berekeningen van de specifieke stoffen dient de heffingsplichtige aan te tonen wat het percentage niet- of nagenoeg niet biologisch afbreekbare deel is in het afvalwater. Op basis van toxiciteits- en (een) respiratieremmingstest(en) zal aangetoond moeten worden in hoeverre de te lozen stoffen toxisch zijn. Indien het afvalwater toxische stof bevat wordt een correctiehoogtebepaling op deze afvalwaterstroom middels een bio-degeneratiemethode niet toegestaan.

Vaststelling dient dan m.b.v. andere gegevens/methoden plaats te vinden bijvoorbeeld door weging, massabalans etc.

In het onderzoeksvoorstel moeten de volgende gegevens zijn opgenomen:

- opgave van de stoffen die verantwoordelijk zijn voor het percentage CZV dat niet- of nagenoeg niet biologisch afbreekbaar is en hun (biologische) eigenschappen (de zogenoemde productinformatie);
- wijze van berekening van het percentage CZV en/of kwantitatieve hoeveelheden van de geanalyseerde verontreiniging dat niet- of nagenoeg niet biologisch afbreekbaar is;
- uit te voeren biodegeneratie- en respiratieremmingstesten en de te gebruiken mediums per specifieke stof (afhankelijk van de eigenschappen van deze stoffen);
- wijze van hoeveelheidsmeting en bemonstering;
- frequentie van meten, bemonsteren en analyse zodat een representatief aantal monsters wordt genomen en geanalyseerd verdeeld over het jaar.

Stoffen waarvoor een aanvraag ter correctie wordt aangevraagd dienen minimaal onderzocht te worden op de in voorschrift 3.1-3.3 beschreven methodieken in concentraties welke overeenkomen met de praktijkomstandigheden en/of andere hoeveelheden welke noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van representatieve gegevens.

Naar aanleiding van landelijk uitgebrachte adviezen en op basis van jurisprudentie wordt maximaal 10% afbraak, uitgedrukt in zuurstofverbruik ten opzichte van de CZV-waarde van de oorspronkelijke stof, als grenswaarde aangehouden voor de classificatie "niet- of nauwelijks afbreekbare stof".

2.2 Toepassingsgebied biologisch gezuiverd afvalwater en stortplaatsen

Onder de lozing van biologisch gezuiverd afvalwater worden lozingen verstaan van effluenten van aerob en anaerobe biologische zuiveringsinstallaties.

Aangezien een zuiveringsproces heeft plaatsgevonden is het niet mogelijk van de stoffen afzonderlijk een balans te maken door het ontstaan van (onbekende) afbraakproducten. Om deze reden dient het afvalwater als zodanig te worden onderzocht.

Het onderzoeksvoorstel dient minimaal de volgende onderdelen te omvatten:

- frequentie van meten, bemonsteren en analyseren zodat een representatief aantal monsters wordt genomen en geanalyseerd verdeeld over het (heffings)jaar;
- wijze van meten en bemonsteren;
- uit te voeren respiratieremmingstesten, biodegeneratieproeven en te volgen methodieken;
- aantal uit te voeren BZV_∞- onderzoeken; (waarbij de α-factor wordt bepaald)
- herkomst en de kwaliteit van (leeftijd, bewaarvorm) entwater bij de BZV-bepaling;
- wijze van vervuilingswaarde- en correctiehoogteberekening;
- beschrijving en werking van de afvalwaterzuiveringsinstallatie (awzi) en kopleën van het logboek van de periode van 1 jaar voor de aanvraag tot heden. In het logboek dient opgenomen te zijn; storingen, calamiteuze situaties, onderhoud etc.

Indien er tussen de biodegeneratieproeven en de BZV_∞ geen verschil bestaat wordt de T-correctie voor biologisch gezuiverd afvalwater toegestaan op basis van BZV-benadering. De heffingsplichtige dient de verhouding $\alpha = BZV_{\infty} / BZV_5$ door middel van onderzoek aan te tonen in een representatief aantal monsters. Dit aantal monsters is sterk afhankelijk van de kwaliteit van het effluent. Bij het onderzoek dient gekeken te worden naar de werking van de biologische zuivering gedurende het (ge)hele jaar (zomer/winter) en invloeden ten gevolge van productieschommelingen. In elk geval dient minimaal tweemaal per jaar (zomer/winter) een BZV_(n) onderzoek plaats te vinden. De rekenkundige gemiddelde α-factor zal worden gebruikt bij de berekening van de vervuilingswaarde.

Als er sprake is van een significant verschil tussen de resultaten van de bio-degeneratieproeven en de BZV_∞ dient de correctiefactor bepaald te worden middels analyses van een representatief aantal monsters middels biodegeneratieproeven.

Indien er sprake is van een gestoorde werking van de awzi kan geen gebruik gemaakt worden van de eerder bepaalde factoren. Deze dienen dan opnieuw bepaald te worden door herhaling van het bovenstaande onderzoek. Bij sterke fluctuaties in de kwaliteit van het effluent kan dit tot aanzienlijke onderzoekskosten leiden. Daarnaast dient middels een logboek aangetoond te worden dat de overlegde gegevens representatief zijn voor de huidige werking en bedrijfsvoering van de awzi.

Indien blijkt dat het afgevoerde afvalwater toxische eigenschappen bezit ten aanzien van de biodegeneratieproeven en BZV-bepaling wordt een correctie op basis van deze parameters niet toegestaan. Berekening van de vervuilingswaarde vindt dan plaats middels de zogenoemde "rijksformule" of op andere, binnen de grenzen van de verordening vastgestelde grenzen, wijze.

In het geval dat de biologische zuivering

- een constante voeding heeft en
- een stabiel zuiveringsproces heeft en
- BZV-waarden niet groter dan 20 mg/l oplevert,

kan in principe een correctie op grond van de formule met 10/3 BZV₅ in plaats van CZV worden geaccepteerd.

Dit leidt tot de formule:

$$v.e. = \frac{Q * ((10/3 * BZV_5) + (4,57 * Nkj))}{54,8 * 1000}, \text{ waarin}$$

- v.e. = aantal vervuilingseenheden aan zuurstofbindende stoffen
- Q = debiet in m³ per jaar
- 4,57 = hoeveelheid benodigd zuurstof voor omzetting van stikstofverbinding
- 10/3 = berekende omzettingfactor naar BZV_∞
- BZV₅ = Biochemisch zuurstofverbruik na 5 dagen (in mg/l)
- Nkj = Kjeldahl stikstofgehalte (in mg/l)
- 54,8 = aantal kg zuurstof per jaar om één vervuilingseenheid af te breken.

2.3 Toepassingsgebied niet procesmatig verontreinigd koelwater

Koelwater dient op een gelijke wijze te worden aangeslagen als biologisch gezuiverd afvalwater, bij een verzoek om toepassing van de T-correctie. Dit valt af te leiden uit de artikelsgewijze toelichting op artikel 19 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (oud).

Het vaststellen van de grootte van de geproduceerde vuillast uit niet door bedrijfsprocessen verontreinigd koelwater dient te worden geïntegreerd in de meetbeschikking.

Van de heffingsplichtige wordt doorgaans geen onderzoek verlangd naar de aard en vorm van de in het koelwater aanwezige niet- tot bijna niet-biologisch afbreekbare stoffen. Wel wordt, afhankelijk van de grootte van de lozing, periodiek een onderzoek verlangd naar de samenstelling van het afgevoerde koelwater om aannemelijk te maken dat er geen toegevoegde vervuiling plaatsvindt.

Indien blijkt dat het afgevoerde koelwater toxische eigenschappen (bijvoorbeeld door algenwerende middelen) bezit, wordt de T-correctie niet toegestaan en wordt de hoogte van de vervuiling vastgesteld middels de zogenoemde "rijksformule" of op andere, binnen de grenzen van de verordening vastgestelde grenzen, wijze.

In een aantal gevallen kunnen de perceptiekosten te hoog kunnen zijn in relatie tot de heffing. In deze gevallen zou ook gebruik gemaakt kunnen worden van een afvalwatercoëfficiënt (waterklasse). Indien de heffingsplichtige hiermee niet kan instemmen kan deze alsnog een onderzoek (laten) uitvoeren.

De vervuilingswaarde kan in doorgaans worden berekend middels de formule:

$$v.e. = \frac{Q * ((10/3 * BZV_5) + (4,57 * Nkj))}{54,8 * 1000}, \text{waarin}$$

v.e.	=	aantal vervuilingseenheden aan zuurstofbindende stoffen
Q	=	debiet in m ³ per jaar
4,57	=	hoeveelheid benodigd zuurstof voor omzetting van stikstofverbinding
10/3	=	berekende omzettingsfactor naar BZV _∞
BZV ₅	=	Biochemisch zuurstofverbruik na 5 dagen (in mg/l)
Nkj	=	Kjeldahl stikstofgehalte (in mg/l)
54,8	=	aantal kg zuurstof per jaar om één vervuilingseenheid af te breken.

3 Wijze van onderzoek en te gebruiken analysemethoden

Teneinde te kunnen bepalen of de T-correctie mag worden toegepast dient het afvalwater en/of slib te worden onderzocht op de aanwezigheid van toxische stoffen. Tevens dient de biologische afbreekbaarheid van het monster te worden onderzocht. De onderstaande analysemethoden dienen hiervoor te worden gehanteerd. De ambtenaar belast met de heffing kan, op aanvraag van de heffingsplichtige, bepalen dat kan worden afgeweken van de in deze beleidsregels vermelde analysevoorschriften.

3.1 LUMISTox test volgens NEN-EN-ISO 11348

Met de LUMISTox test kan op een snelle en eenvoudige wijze de acute toxiciteit worden bepaald in waterige oplossingen. Het principe van de test berust op het meten van de afname van de bioluminescentie van de bacterie Photobacterium Phosphoreum. Bij deze bacterie wordt de bioluminescentie veroorzaakt door de energie die vrijkomt in de citroenzuurcyclus. Bij verstoring van de citroenzuurcyclus (giftige stoffen) neemt de bioluminescentie af. Deze afname wordt als maat van de toxiciteit genomen.

De resultaten van de test worden uitgedrukt in EC₂₀- of EC₅₀-waarde of de toxiciteitindex (TI). De EC-waarde is de concentratie waarbij respectievelijk 20% en 50% remming van de activiteit plaatsvindt. De toxiciteitindex geeft de relatieve toxiciteit van het monster aan. Dit is het aantal malen dat het monster moet worden verdund om 20% remming te veroorzaken.

Bij de beoordeling van de toxiciteit wordt gebruik gemaakt van een indeling in drie klassen:

TI < 2	: niet of nauwelijks acut toxisch
TI = 2-10	: matig acut toxisch
TI > 10	: sterk acut toxisch

Bij een TI > 2 wordt de T-correctie niet toegestaan en wordt de hoogte van de vervuiling vastgesteld middels de zogenoemde "rijksformule" of op andere, binnen de grenzen van de verordening vastgestelde grenzen, wijze.

3.2 Bepaling acute toxiciteit ten aanzien van aerob slib volgens NEN-EN-ISO 8192

Met deze test wordt de acute toxiciteit bepaald ten aanzien van aerob actief slib door meting van het respiratietempo. De test wordt als volgt uitgevoerd:

Het monster wordt in verschillende verdunningen aan een aerob actief slibmengsel toegevoegd. Het zuurstofverbruik van het slib wordt direct na toevoeging van het al dan niet verdunde monster gemeten en geregistreerd door middel van een zuurstofmeter en schrijver. Deze gegevens worden

vergeleken met de gegevens van hetzelfde slib zonder monster (=blanco). De procentuele remming wordt berekend met behulp van de volgende formule:

$$I = 1 - R_a/R_b * 100\%, \text{ waarin}$$

I = Remming in %

R_a = het respiratietempo gemeten in het al dan niet verdunde monster (mg/l.uur)

R_b = het respiratietempo gemeten zonder monster (mg/l.uur)

Op basis van het gemeten respiratietempo in het verdunde en onverdunde monster kan worden bepaald of er remming plaatsvindt en in welke mate bacteriën adapteren op het afgevoerde afvalwater. Zodra wordt aangetoond dat er remming plaatsvindt kan geen gebruik worden gemaakt van de "BZV-methode" en zal de heffing gebaseerd moeten worden op basis van de CZV-waarden.

3.3 Afbreekbaarheidstest organische koolstof volgens Zahn/Wellens, ISO 9888

De Zahn/Wellens test is een biodegradatietest. Met deze test wordt de afbreekbaarheid van de organische koolstof in een monster bepaald. Op basis van deze test kan dus ook de T-correctie worden berekend. De test wordt als volgt uitgevoerd:

Een hoeveelheid actief slib wordt vooraf geconditioneerd door het gedurende acht dagen zonder voeding te beluchten. Vervolgens wordt er een testmengsel samengesteld bestaande uit het monster, actief slib, leidingwater en een vastgestelde hoeveelheid van een buffer-/nutriëntenoplossing. Het testmengsel wordt vervolgens belucht, waarbij de beluchting zodanig wordt ingesteld dat het zuurstofgehalte > 2 mg/l is. De zuurgraad wordt dagelijks gemeten en gecorrigeerd tot een waarde in de range van pH 7-8. Naast het testmengsel wordt ook een blanco onderzocht, bestaande uit een met het testmengsel overeenkomende concentratie van het actief slib en de buffer/nutriëntenoplossing.

De blanco wordt op identieke wijze behandeld als het testmengsel. De afbraak van de organische koolstofverbindingen wordt gevolgd met behulp van DOC-metingen. De afbreekbaarheid van de organische koolstof in het afvalwatermonster wordt nu als volgt berekend:

$$D_{(t)} = 1 - (C_t - C_b)/C_a * 100\%, \text{ waarin}$$

D_(t) = afbreekbaarheid in % na n dagen;

C_t = DOC-gehalte na n dagen op moment van monsternamen in mg/l;

C_b = DOC-gehalte van de blanco in mg/l;

C_a = DOC-gehalte van het oorspronkelijke monster in mg/l.

Voorwaarde voor een juiste uitkomst is het ontbreken van giftige en/of remmende stoffen in het afvalwater. Daarvoor is een onderzoek op toxische stoffen vereist volgens de methoden genoemd in 3.1-3.2.

3.4 BZV_∞(oneindig) onderzoek volgens NEN-EN 1899-1 ("De BZV-methode")

Het onderzoek op het biochemisch zuurstofverbruik wordt uitgevoerd volgens NEN-EN 1899-1. De waarden worden opgegeven in BZV_n-waarden. Voor n gelden de volgende dagen: 0, 5, 7, 12, 19, 26, 33 en 40.

Bij de BZV_n-analyse volgens NEN 1899-1 wordt allylthiourem (atu) toegevoegd om de activiteiten van de eveneens zuurstof consumerende nitrificerende bacteriën te onderdrukken. Daar atu maar beperkt houdbaar is, na ca. 14 dagen zijn werking verliest, en bij gaat dragen als koolstof- en stikstofbron bij de BZV-afbraak, wordt bij het BZV_∞-onderzoek geen atu aan de monsteroplossingen toegevoegd. Voor nitrificatie dient gecorrigeerd te worden door een stikstofbalans op te stellen. De BZV-oneindig waarde wordt grafisch door middel van lineaire regressie bepaald. Als entwater bij het onderzoek dient het effluent te worden gebruikt van de afvalwaterzuiveringinstallatie waarop het bedrijf het afvalwater brengt. Er mag geen gebruik worden gemaakt van entwater afkomstig van de (eigen) awzi van het bedrijf, daar de restverontreinigingen in het effluent niet of zeer mogelijk moeilijk biologisch afbreekbaar zijn door de aanwezigheid van bacteriën welke volledig ingesteld zijn op het aanbod van bedrijfsspecifieke stoffen. Voorwaarde voor een juiste uitkomst is het verder ontbreken van giftige en/of remmende stoffen in het afvalwater.

De biochemische afbraak van organisch materiaal wordt beschreven als een eerste orde afbraakproces verlopend volgens de reactievergelijking:

$$dBZV/dt = -k * BZV$$

Stel dat de BZV_5 het BZV is op het tijdstip $t=0$, dus bij het begin van de BZV_∞ bepaling. Het BZV op het tijdstip $t = n$ dagen is BZV_n . De toename van de BZV gedurende de tijd n is $BZV_n - BZV_5$. De evenredigheidsconstante k is te vergelijken met een snelheidsconstante bij chemische reacties. De dimensie van $k = \text{tijd}^{-1}$.

Hieruit volgt:

$$dBZV_5 / BZV_n = -k * dt \quad \text{of} \quad BZV^{BZV_5} / BZV_n = -k * t_0 / t \quad \text{of} \quad \ln BZV_n / BZV_5 = -k * t$$

Door nu grafisch de $\ln BZV/BZV_5$ uit te zetten tegen $1/t$ kan de BZV oneindig worden afgelezen op het snijpunt van de y -as. Door middel van een lineaire regressie is het snijpunt op de y -as te berekenen. Uit onderzoek volgt een α -factor nl. $\alpha = BZV_\infty / BZV_5$

Toepassing van de T-correctie op basis van de BZV vindt als volgt plaats:

door de CZV -waarde te vermenigvuldigen met de breuk $(100-T)/75$, waarin T het percentage CZV is afkomstig van biologisch niet- of nagenoeg niet afbreekbare stoffen.

T kan als volgt worden uitgedrukt:

$$T = CZV - (\alpha * BZV_5) / CZV * 100\%$$

De berekeningsformule voor de vervuilingswaarde berekening wordt na substitutie van de T -formule als volgt:

$$v.e. = \frac{Q * ((1,333 * \alpha * BZV_5) + (4,57 * Nkj))}{54,8 * 1000}, \text{waarin}$$

- v.e. = aantal vervuilingseenheden aan zuurstofbindende stoffen;
- Q = debiet in m^3 per jaar;
- 4,57 = hoeveelheid benodigd zuurstof voor omzetting van stikstofverbinding (in mg/l);
- α = berekende omzettingfactor;
- BZV_5 = Biochemisch zuurstofverbruik na 5 dagen (in mg/l);
- Nkj = Kjeldahl stikstofgehalte (in mg/l);
- 54,8 = aantal kg zuurstof per jaar om één vervuilingseenheid af te breken.

4 Kwaliteitszorg

Het onderzoek, het uitvoerend laboratorium of adviesbureau en de geleverde informatie dienen aan een aantal kwaliteitseisen te voldoen. Bij het niet voldoen aan de kwaliteitseisen wordt het verzoek om toepassing van de T-correctie afgewezen.

4.1 Eisen ten aanzien van het onderzoek

Indien er gegevens bestaan over de afbreekbaarheid van een stof (bijvoorbeeld uitgegeven door de fabrikant) en men hier van gebruik wil maken, dient de wijze waarop deze afbreekbaarheid is bepaald kenbaar gemaakt te worden aan het waterschap.

Toxiciteits- en biodegeneratieproeven of specifieke stoffen dienen uitgevoerd te worden volgens de voorgeschreven methodieken. Indien er sprake is van vervanging van de norm (bijv. verandering in ISO-norm) dienen de analyses volgens de nieuwe norm uitgevoerd te worden. Resultaten van biodegeneratieproeven, waarover geen informatie bekend is, zullen niet worden geaccepteerd bij de aanvraag. Verificatie van gegevens door het waterschap dient mogelijk te zijn.

Voor afvalwateronderzoek geldt dat de wijze waarop het monster wordt verkregen in overeenstemming moet zijn met de aan het bedrijf verleende meetbeschikking, Het monster dient representatief te zijn voor de gehele aangevraagde periode. Bij twijfel hieromtrent dienen meerdere monsters, van verschillende dagen, onderzocht te worden.

Indien niet aan de door het waterschap gestelde richtlijnen wordt voldaan kan de vervuilingswaarde van de afvalwaterstroom, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Algemene wet inzake Rijksbelastingen door middel van schatting worden vastgesteld.

De ambtenaar belast met de heffing kan op aanvraag van de heffingsplichtige bepalen dat kan worden afgeweken van de in deze beleidsregels vermelde analysevoorschriften, indien de heffingsplichtige aannemelijk maakt dat de nauwkeurigheid van de uitkomsten van de analyse hierdoor niet wordt beïnvloed.

4.2 Eisen ten aanzien van het uitvoerende laboratorium en/of adviesbureau

Door het waterschap wordt als eis gesteld dat het laboratorium en/of adviesbureau die het onderzoek uitvoert voor de heffingsplichtige, aantoonbare ervaring heeft met de onderhavige proeven welke aangevraagd zijn door de heffingsplichtige. Indien een laboratorium/adviesbureau in de aanvraag genoemd wordt die geen ervaring heeft met de bovengenoemde onderzoeks- en analysemethodieken dient met eerst deze ervaring te verkrijgen voordat de onderzoeksresultaten zullen worden geaccepteerd. In voorkomende gevallen zal geadviseerd worden een ander laboratorium/adviesbureau te kiezen.

4.3 Eisen ten aanzien van de geleverde informatie

De geleverde informatie dient duidelijk, overzichtelijk en compleet te zijn. Indien niet aan deze vereisten wordt voldaan is dit reden om de aanvragen niet in behandeling te nemen.

